



Հովհաննես Շիրազ

Միրուց քաղցր սերն է միայն

Ախ, էլ ինչո՞վ, ինչու՞ ապրեմ,
Երբ չպիտի սիրով հարբեմ,
Երբ համբույրիս հետքը չկա
Շուրթին սիրած իմ աղջկա:

Միրուց քաղցր էլ ի՞նչ կա որ,
Միրուց քաղցր սերն է միայն,-
Հասիր, ծաղկենք, իմ հեռավոր,
Վարենք հանգած օջախն իմ տան:

Թե քո սերը թներ տա ինձ,
Քեզ արծվի կաթ կբերեմ,
Ետ կխլես դու ինձ մահից,
Թե մի գիշեր քեզ համբուրեմ:

Դու, որ ինձ չսիրես սրտանց,
Էլ ո՞վ սիրե, իմ հայուհի,-
Հասիր, թե իմ սերն է Աստված,
Դու իմ միակ աստվածուհի..